

VISA OM VÅR SJÄLVGODHET

Några skriker punk,
andra viskar peace.

Några samlat fjäder
och tillber regnbågens glans.

Några skriker ut sitt hat,
andra söker frid.

Några säger, det gör det samma,
vi östlar bara tid.

Ska det va' så svårt?

Vi tror vi är så bra där vi står.

Vi tror att det bara vi själva som förstår
och alla andra, de hör inte hit.
De har snöat in på något annat.
De har gått på en nit.

Några pratar politik,
att allt är människans verk
och vi skyller gärna på staten,
att det är den som förstört våra liv.

För vi är så goda och fria
där vi står och släss i våra huvor
för om bara vi får slå
så kommer alla att förstå.

Vissa dom okuperar hus
och slipper betala hyra.
De är minsan inga borgare , dem,
de får sin lön från det sociala.

Men utie där går Svensson,
han som ingenting förstår.

Han bryr ju sig bara om sin familj
och han har ingen spray i sitt hår.

Nu ska vi lära oss healing.

Köp en veckotidning och bli shaman.
Vi lär oss meditera
men blott som en form av rekreation.

I en aning stel och konstlad värld,
kan vi trösta oss med en liten touch
av ett gömt men medärvt urtillstånd,
en krydda av magi i vår tristess.
Se upp, fast du vill vdi,
kommersen styr din själ
och säljer din tro som trend
om än i gyllene dosor.

Något som varit rent och sant
blir lätt ett tomt skal av plast
när du hänger upp ditt idéal
som blott en souvenir på väggen.

Vissa skriker, krossa kapitalet,
fast de jobbar själva på Volvo.
Fast det är visst inte deras eget fel,
"det är ju inte de själva som bestämmer".

Bara vi enas om att allt är fel
så kan allting få vara som förut.
Då är vi inte längre som alla andra,
då kan vi gottas oss iv vår självgodhet.

DÅR VÅGAR GÅR IHOP

Är det här gamla vägar tar slut,
är det här vi får stå?
Är det här alla tider gör ihop,
är det här allt tar slut?

Är det här vi kom tillbaks igen
och ingenting varit gjort?
Är det här som alltid varit
och inget annat blev någonsin till?

Du står framför ett vägskäl, ett stup
vid himmelens port.

Du minns den väg där du gick
då du började gå.
Du minns den plats där du tvekanade stod
när du gick härifrån.

Nu är du tillbaks på det plan
där inget någonsin blev till.
Nu är du gränslös, min vän, du är fri
och inget av dig blev kvar.

Du är tom men du brinner,
ditt ljus kan aldrig slockna ut.
För allt är du själv
men själv är du ingenting alls.